

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΡΑΝΤΙΣΤΑΝ Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΗ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

Αφηγητής: Κάπου πολύ μακριά βρίσκεται μια χώρα όπου κατοικούν φρούτα πολλά: ροδάκινα, μήλα, αχλάδια, σταφυλάκια... Η χώρα αυτή ονομάζεται χώρα του Ραντιστάν. Τι; Δεν την έχετε ακουστά; Δυτικά, ξέρετε συνορεύει με το Αβγατηγανιστάν, ανατολικά με το Πιπερού και νότια με τη χώρα του χασμουρητού.

Χρόνια και χρόνια τα δέντρα του Ραντιστάν δίνουν απλόχερα τους καρπούς τους στους ανθρώπους. Σήμερα όμως συμβαίνει κάτι πολύ περίεργο.

(Ένας αγρότης καταφτάνει στο χωράφι του να μαζέψει φρούτα)

Πολ.: Πω, πω, παραγωγή που `χω φέτος! Δες εδώ ροδάκινο αφράτο και ζουμερό! Ας αρχίσω να μαζεύω γρήγορα προτού μου φύγει η ώρα χωρίς να το καταλάβω.

(τεντώνεται να μαζέψει αλλά το δέντρο τραβιέται)

Πολ.: Μπα, σε καλό μου! Δεν ξύπνησα καλά ακόμα φαίνεται!

(δοκιμάζει ξανά...)

Πολ.: Βρε, δεν είμαστε καλά! Πού πάει μωρέ τούτο `δω! Είναι δυνατόν να τραβιέται μακριά μου κάθε φορά που πάω να μαζέψω φρούτα;

Δέντρο: Και βέβαια!

Πολ.: Ακουσα καλά; Μίλησε το δέντρο;

Δέντρο: Ακριβώς!

Πολ.: Μα πώς είναι δυνατόν;

Δ.: Όταν έχουν κάτι να σου πουν, μιλούν και τα δέντρα. Αρκεί να μπορείς να καταλάβεις τη γλώσσα τους.

Πολ.: Κι εσείς τι προσπαθείτε να μου πείτε;

Δ.: Πολύ απλά πως δεν σου δίνουμε τα φρούτα μας, όπως και σε κανένα άλλο αγρότη του Ραντιστάν.

Πολ.: Άλλο και τούτο! Και γιατί, παρακαλώ;

Δ.: Γιατί κυρήξαμε απεργία!

Πολ.: Τι κάνατε λέει; Κυρήξατε απεργία; Και γιατί;

Δ.: Μήπως προτιμάς να σου το πούμε τραγουδιστά;

Πολ.: Και δεν το λέτε;

**Πήραμε απόφαση, απόφαση μεγάλη
Ποτέ να μη σου δώσουμε τα φρούτα μας ξανά**

**Κοίταξε τριγύρω σου να δεις τι έχεις κάνει
Πότισες το χώμα με μύρια χημικά**

**Όχι άλλα φάρμακα στις μηλιές τα φύλλα
Μπούχτισε από λίπασμα η ροδακινιά**

Πολ: Χμ... Δε λέω... Έχετε δίκιο. Αλλά κι εγώ τι να κάνω; Αν σας αφήσω έτσι, θα αρρωστήσετε. Τα φρούτα σας θα γίνουν ασθενικά.

Δ: Ναι, αλλά με τόσα χημικά που μας ρίχνεις στο τέλος θα αρρωστήσεις εσύ.

Πολ: Μπα, που να φας τη γλώσσα σου! Εγώ είμαι γερός σαν ταύρος!

Δ: Αν όμως συνεχίσεις έτσι, δεν σε βλέπω καλά... Για να δω! Σαν χλωμούτσικος μου φαίνεσαι σήμερα!

(Ο Πολύκαρπος τρομοκρατημένος πιάνει το πρόσωπό του)

Δ: Τέρμα οι διαπραγματεύσεις! Οι απεργοί είναι αμετάπειστοι! Η απεργία θα συνεχιστεί επ' αόριστον μέχρι να ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας. Και μέχρι τότε η απεργιακή επιτροπή αποφάσισε πως εσύ, Πολύκαρπε, αγρότη, θα κρατηθείς όμηρος.

Αφηγητής: Κι έτσι τα δέντρα κρατούν όμηρο τον Πολύκαρπο. Στο μεταξύ οι υπόλοιποι κάτοικοι του Ραντιστάν τον ψάχνουν παντού. Κάποια στιγμή φτάνουν στο χωράφι. Την είσοδο φυλάγουν δύο δέντρα φρουροί.

Δ: Αλτ! Απαγορεύεται η είσοδος στο χωράφι του αγρότη Πολύκαρπου!

Κάτοικος: Κάντε πίσω όλοι! Αυτά δεν είναι δέντρα! Είναι εξωγήινοι μεταλλαγμένοι σε δέντρα! Και σας τα `λεγα τότε που τα φυτεύαμε! Προσέξτε να μην είναι από τίποτα μεταλλαγμένους σπόρους!

Δ: Όχι, δεν είμαστε εξωγήινοι! Είμαστε τα δέντρα σας, μα τώρα επιτέλους προσέξατε ότι έχουμε κάτι να σας πούμε.

Κάτ: Και θες να πεις πως μιλούσατε πάντα;

Δ: Ακριβώς! Όλη η φύση σας μιλάει. Και τα δέντρα και τα ζώα και το χώμα και το νερό και ο αέρας. Εσείς, όμως, πάντα βιαστικοί και απασχολημένοι με τις δουλειές σας, ποτέ δεν ακούτε.

Κάτ: Και τώρα γιατί δεν μας αφήνετε να μπούμε στο χωράφι; Πού είναι ο Πολύκαρπος;

Δ: Ο Πολύκαρπος κρατείται όμηρος μέχρι να ικανοποιήσετε τα αιτήματά μας και... να απαντήσετε σε κάποια αινίγματα που θα σας υποβάλλουμε.

Κάτ: Και ποια είναι αυτά;

Δ: Ξεκινάμε, λοιπόν. Αίνιγμα πρώτο: πώς ονομάζεται ένα μήλο που είναι πολύ πλούσιο;

Κάτ: Ε κ α τ ο μ η λ ι ο ύ χ ο !

Δ: Σωστά! Αίνιγμα δεύτερο: πώς λένε ένα μήλο με αριστοκρατική καταγωγή;

Κάτ: Μ η λ ό ρ δ ο !

Δ: Πού ζούνε τα μαύρα φιρίκια;

Κάτ: Στην Α φ ρ ι κ ή !

Δ: Μάλιστα! Τώρα το τέταρτο αίνιγμα: πού πάνε διακοπές τα μήλα;

Κάτ: Μα, φυσικά, στη Μ ή λ ο. Τα ρόδια στη Ρ ό δ ο, τα βύσσινα στη Α β υ σ ι ν ί α και τα σύκα στο Σ υ κ ά γ ο !

Δ: Το βρήκατε και πάλι! Δε μου λέτε τώρα, πώς ονομάζεται η ορχήστρα των μήλων;

Κάτ: Μ η λ α ρ μ ο ν ι κ ή !

Δ: Πώς λένε ένα μωρό μήλο στις φασκιές;

Κάτ: φ α σ κ ό μ η λ ο !

Δ: Άντε και πλησιάζουμε στο τέλος! Πώς λένε ένα μήλο που το φυσάει ο άνεμος;

Κάτ: Α ν ε μ ό μ η λ ο!

Δ: Και πώς λέγανε τον αρχαίο πολιτισμό των μήλων;

Κάτ: Μ η λ ο ι κ ό π ο λ ι τ ι σ μ ό!

Δ: Αίνιγμα ένατο και τελευταίο: πώς λένε το μήλα που γαυγίζουν;

Κάτ: Γ α υ γ ά μ η λ α!

Δ: Συγχαρητήρια! Έχετε εξασφαλίσει την είσοδό σας στο χωράφι του Πολύκαρπου!

Αφηγητής: Οι κάτοικοι του Ραντιστάν ανταμώνουν με το φίλο τους. Τα δέντρα τους ανακοινώνουν τα αιτήματά τους για να λήξει η απεργία.

Δ: Αίτημα 1ο: Τέρμα οι καταχρήσεις στα λιπάσματα και στα φυτοφάρμακα. Από εδώ και στο εξής θα ρίχνετε μόνο τα τελείως απαραίτητα και μάλιστα όταν δεν υπάρχει άλλη λύση. Δεκτό ;

Κάτ: Δεκτό.

Δ: Αίτημα 2ο: Δε θα μας περηφρονείτε όταν τα φρούτα μας έχουν κανένα σκουληκάκι ή δεν είναι τόσο μεγάλα και φανταχτερά. Καλύτερα έτσι, παρά να μας φλομώνετε στο φυτοφάρμακο. Δεκτό;

Κάτ: Δεκτό.

Δ: Αίτημα 3ο: Το ράντισμα θα το κάνετε μόνο φορώντας πλήρη την ειδική στολή. Αφού δεν μπορείτε να προστατεύσετε τον εαυτό σας, θα το κάνουμε εμείς. Δεκτό;

Κάτ: Δεκτό.

Δ: Αίτημα 4ο: Δεν θα μας ξανακάνετε σκουπιδότοπους πετώντας συσκευασίες από φάρμακα δεξιά και αριστερά. Δεκτό;

Κάτ: Δεκτό.

Δ: Αίτημα 5ο: Μάθετε να μας αγαπάτε! Μη μας βλέπετε μόνο σαν χρήμα. Πάνω από όλα είμαστε η ζωή σας! Δεκτό;

Κάτ: Δεκτό.

Όλοι μαζί:

Ας δώσουμε λοιπόν τα χέρια κι ας τραγουδήσουμε όλοι μαζί αυτό που μόνο μπορεί να σώσει τη γη.